

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca Brankice Malnar predsjednice vijeća, Alena Perhata člana vijeća i suca izvjestitelja i Tajane Polić članice vijeća, u jednostavnom postupku stečaja nad imovinom potrošača Emrija Sadiku iz Zaprešića, Obrubići 38, OIB: 00912865020, odlučujući o žalbi vjerovnika Zaprešić d. o. o. iz Zaprešića, Zelengaj 15, OIB: 96412232479 izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj 3: Sp-2791/2019-10 od 17. lipnja 2020. godine, u sjednici vijeća koja je održana dana 09. rujna 2020. godine,

r i j e š i o j e

Odbija se žalba vjerovnika Zaprešić d. o. o. iz Zaprešića kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj 3: Sp-2791/2019-10 od 17. lipnja 2020. godine.

Obrazloženje

Rješenjem prvostupanjskog suda (točka I izreke) otvoren je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Emrija Sadiku iz Zaprešića, Obrubići 38, OIB: 00912865020 (nastavno: potrošač).

U točki II izreke zaključen je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača.

U točki III izreke oslobođen je navedeni potrošač od preostalih obveza u odnosu na vjerovnike i osnove поближе naznačene u toj točki izreke.

Protiv tog rješenja pravovremenu žalbu podnosi vjerovnik Zaprešić d. o. o. iz Zaprešića (u nastavku teksta: vjerovnik), iz svih žalbenih razloga propisanih odredbom članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19, u nastavku teksta: ZPP), u vezi s odredbom članka 23. Zakona o stečaju potrošača («Narodne novine» br. 100/15 i 67/18, u nastavku teksta: ZSP), te odredbom članka 10. Stečajnog zakona («Narodne novine» br. 75/15 i 104/17, u nastavku teksta: SZ).

U žalbi u glavnome navodi da za donošenje pobijanog rješenja nisu bile ispunjene kumulativno propisane pretpostavke iz članka 79.a stavak 2. i 3. ZSP-a, jer da od dana kada su osnove za plaćanje u pogledu kojih je sud prvog stupnja u točki III izreke pobijane odluke oslobodio potrošača od preostalih obveza u odnosu na žalitelja zaprimljene u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje kojeg vodi Financijska agencija (u nastavku teksta: Očevidnik)

nije protekao rok od tri godine, te da Financijska agencija nije mogla prestati s izvršavanjem tih osnova, jer nije ispunjen uvjet iz odredbe članka 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“ br. 68/18).

Osim toga, ističe da je potrošač u konkretnom slučaju postupao suprotno načelu savjesnosti i poštenja, jer da prema istome ne podmiruje niti svoje redovne i neutužene obveze, odnosno ne plaća ispostavljene mjesečne račune za javne usluge, u vezi čega uz žalbu prilaže stanje otvorenih stavaka od 01. srpnja 2020. godine, pa smatra da je donošenjem pobijanog rješenja pogrešno primijenjena odredba članka 4. Zakona o obveznim odnosima («Narodne novine» br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, u nastavku teksta: ZOO).

Slijedom navedenog, predlaže da se pobijana odluka ukine i predmet vrati istom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Sud prvog stupnja na temelju sadržaja priložene dokumentacije u bitnome utvrđuje da je u ovom predmetu Financijska agencija podnijela prijedlog za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača, koji se nije očitovao da li je suglasan s provedbom tog postupka, niti je dostavio popis svoje imovine, pa da se u smislu odredbe članka 79.c stavak 2. ZSP-a smatra da je dao navedenu suglasnost.

Temeljem podataka o imovini potrošača pribavljenih putem Financijske agencije utvrđuje da isti nema primanja niti druge imovine koja bi mogla biti predmetom unovčenja, te da njegovi vjerovnici nisu u povodu poziva iz oglasa objavljenog na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova obavijestili sud o imovini potrošača, a da ne postoje okolnosti koje bi ukazivale na njegovo nepoštenje, pa utvrđuje da je vrijednost imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa manja od 10.000,00 kuna.

Nadalje, uvidom u podatke iz Očevidnika utvrđuje da su u istome evidentirane neizvršene osnove za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbina vjerovnika naznačene u točki III izreke pobijanog rješenja, s ukupnim iznosom glavnice od 2.241,12 kuna (članak 79.a stavak 2. ZSP-a), a da potrošač ima u smislu odredbe članka 79.a stavak 3. ZSP-a brisane neizvršene osnove za plaćanje s ukupnim iznosom glavnice od 29.203,26 kuna, pa da ukupna mjerodavna glavnica potraživanja po svim navedenim osnovama prelazi iznos od 20.000,00 kuna, zbog čega su za otvaranje i provedbu predmetnog postupka ispunjene pretpostavke samo u odnosu na osnove naznačene u potonjoj točki izreke pobijane odluke.

U vezi toga utvrđuje da je razdoblje u kojem je potrošač imao jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje bilo duže od tri godine.

Iz navedenih razloga, a pozivom i na odredbe članaka 79.d stavak 5., 79.f stavak 1. i 2. i 79.g stavak 1. i 4. ZSP-a, odlučuje na gore opisani način.

Pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 365. stavak 2. ZPP-a, u vezi s odredbom članka 23. ZSP-a, te odredbom članka 10. SZ-a, utvrđeno je da prilikom donošenja pobijanog rješenja nije počinjena neka od tih povreda, kao niti neka druga bitna postupovna povreda, na koju vjerovnik niti indirektno ne ukazuje u svojoj žalbi.

Pravilno je sud prvog stupnja utvrdio da su za otvaranje i zaključenje predmetnog jednostavnog postupka stečaja potrošača ispunjene pretpostavke propisane odgovarajućim odredbama ZSP-a, jer je pravilno utvrdio da potrošač na dan donošenja pobijanog rješenja ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje naznačene u točki III izreke te odluke radi prisilnog ostvarenja tražbina u iznosu do 20.000,00 kuna s osnova glavnice, te da je razdoblje u kojem je potrošač imao jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje neprekinuto trajalo duže od tri godine (članak 79.a stavak 2. ZSP-a).

Naime, u vezi toga valja navesti da za postojanje potonje pretpostavke nije nužno da su upravo one osnove za plaćanje koje su naznačene u točki III izreke pobijanog rješenja bile evidentirane u Očevidniku duže od tri godine neprekidno, već je u smislu odredbe članka 79.a stavak 2. ZSP-a dovoljno da je kroz to vremensko razdoblje bila evidentirana neka druga neizvršena osnova (ili osnove) za plaćanje, koja pretpostavka je s obzirom na utvrđenje suda o neprekinutom razdoblju blokade potrošača dužem od tri godine očigledno ispunjena, a imajući u vidu pravilno utvrđenje suda da su u Očevidniku bile evidentirane neizvršene osnove za plaćanje koje su naknadno brisane, slijedom čega na pravilnost pobijane odluke ne utječe to što bi osnove za plaćanje naznačene u točki III izreke pobijanog rješenja bile evidentirane u Očevidniku kroz razdoblje kraće od tri godine.

Isto tako, pravilno je i utvrđenje suda da je vrijednost imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa manja od 10.000,00 kuna, te da isti nije bio nepošten.

Naime, iz pravilnog utvrđenja suda proizlazi da se potrošač u roku od 15 dana nije očitovao na poziv Financijske agencije da li je suglasan da se provede jednostavni postupak stečaja potrošača nad njegovom imovinom (članak 79.b stavak 1. ZSP-a), niti je dostavio popis svoje imovine, slijedom čega se u smislu odredbe članka 79.c stavak 2. ZSP-a smatra da je suglasan s provođenjem navedenog postupka.

Budući da iz utvrđenja suda proizlazi da potrošač nema ovršive imovine, to se u opisanoj situaciji istoga ne može smatrati nepoštenim, koje stajalište je u skladu s pravnim shvaćanjem zauzetim na sastanku predsjednika građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanom dana 27. studenoga 2019. godine, koje je objavljeno na mrežnim stranicama potonjeg suda.

U vezi toga na navode vjerovnika da je potrošač u konkretnom slučaju postupao suprotno načelu savjesnosti i poštenja iz članka 4. ZOO-a, jer da prema istome ne podmiruje niti svoje redovne i neutužene obveze, odnosno ne plaća ispostavljene mjesečne račune za javne usluge, na koje okolnosti uz žalbu prilaže stanje otvorenih stavaka od 01. srpnja 2020. godine, valja odgovoriti da je isticanje tih činjenica i predlaganje potonjeg dokaza (isprave) u ovoj fazi postupka nedopušteno, jer se radi o činjeničnim tvrdnjama i dokazima koje žalitelj nije isticao odnosno predlagao tijekom prvostupanjskog postupka, a ne odnose se na bitne povrede odredaba postupka zbog kojih se žalba može izjaviti (članak 352. stavak 1. ZPP-a).

S obzirom na navedeno, za odluku o žalbi nisu od značaja preostali žalbeni navodi.

Stoga je pravilnom primjenom odredaba članaka 79.a stavak 2. i 79.g stavak 1. ZSP-a odlučeno kao u izreci pobijanog rješenja.

Slijedom navedenog, valjalo je žalbu vjerovnika odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijano prvostupanjsko rješenje, pozivom na odredbu članka 380. točka 2. ZPP-a.

U Rijeci, 09. rujna 2020. godine

Predsjednica vijeća
Brankica Malnar

Broj zapisa: **17898-c0195**

Kontrolni broj: **0b522-fd481-b8d5b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=BRANKICA MALNAR, L=RIJEKA, O=ŽUPANIJSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Županijski sud u Rijeci potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.